

183

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 czerwca 1967 r.

w sprawie stosowania przepisów ustawy o bezpieczeństwie i higienie pracy do członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa.

Na podstawie art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki ochrony przeciwpożarowej, a w szczególności zawodowe, ochotnicze i obowiązkowe straże pożarne, komendy straży pożarnych, szkoły pożarnicze, obowiązane są dla zapewnienia ochrony zdrowia i życia członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa oraz członków straży pożarnych stosować przepisy ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) z zastrzeżeniami wynikającymi z § 2.

§ 2. W okolicznościach uzasadnionych stanem wyższej konieczności podczas akcji ratowniczych dowódca akcji może odstąpić od zachowania zasad bezpieczeństwa i higieny

pracy stosując w zamian inne środki zabezpieczające, będące w danej sytuacji w jego dyspozycji.

§ 3. Szczegółową instrukcję w zakresie zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy w czasie pełnienia służby w strażnicach oraz podczas ćwiczeń i akcji ratowniczych wyda Komendant Główny Straży Pożarnych w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

§ 4. Sprzęt, urządzenia pożarnicze oraz środki gaśnicze i chemiczne przed dopuszczeniem ich do stosowania przez straże pożarne poddaje się pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy ocenie Komendy Głównej Straży Pożarnych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Spraw Wewnętrznych: w z. Z. Sznek

184

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 17 czerwca 1967 r.

w sprawie gospodarowania niemetalicznymi surowcami wtórnymi.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 14 ust. 2 uchwały nr 62 Rady Ministrów z dnia 24 marca 1965 r. w sprawie zasad gospodarowania surowcami wtórnymi (Monitor Polski Nr 19, poz. 81) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie ustala sposób zagospodarowania niemetalicznych surowców wtórnych wymienionych w części II załącznika nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 17 czerwca 1967 r. o ustaleniu wykazu surowców wtórnych podlegających zagospodarowaniu oraz wykazu jednostek upoważnionych do skupu tych surowców (Monitor Polski Nr 37, poz. 185), zwanych dalej „surowcami wtórnymi”.

§ 2. O zakwalifikowaniu określonych przedmiotów jako surowce wtórne, jeżeli przepisy szczególnie nie stanowią inaczej, decyduje dyrektor (kierownik) jednostki organizacyjnej, w której przedmioty te się znajdują.

§ 3. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej posiadające surowce wtórne, zaliczone w zarządzeniu wymienionym w § 1 do grupy surowców wtórnych zagospodarowywanych centralnie, obowiązane są do ustalania ilości i asortymentu posiadanych surowców i oferowania ich do sprzedaży właściwej terytorialnie jednostce upoważnionej do skupu tych surowców w uzgodnionych z nią terminach, jeżeli surowce te nie mogą być bardziej racjonalnie wykorzystane w branży lub resorcie, w których skład wchodzi jednostka będąca posiadaczem surowców wtórnych.

2. Jednostki, u których powstają w większych ilościach surowce wtórne wymienione w ust. 1, powinny dążyć do zawierania z właściwymi jednostkami upoważnionymi do skupu surowców wtórnych bądź z odbiorcami wskazanymi przez te jednostki długoterminowych umów sprzedaży.

3. Jednostkami upoważnionymi do skupu surowców wtórnych są jednostki wymienione w załączniku nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości powołanego w § 1, zwane dalej „jednostkami skupu”.

§ 4. 1. Właściwe jednostki skupu obowiązane są do nabycia zaoferowanych im surowców wtórnych, wymienionych w § 3 ust. 1, albo do wskazania bezpośrednich odbiorców tych surowców.

2. W razie braku możliwości zagospodarowania niektórych surowców wtórnych wymienionych w § 3 ust. 1, Pełnomocnik Rządu do Spraw Surowców Wtórnych może zwolnić określone jednostki od obowiązku gromadzenia tych surowców, jednostki skupu zaś od ich zakupu.

3. Jednostka wiodąca w porozumieniu międzybranżowym jednostek skupu surowców wtórnych, z wyjątkiem wypadków określonych w ust. 4, sporządza bilanse przychodu i rozchodu surowców wtórnych określonych w § 3 ust. 1.

4. Bilanse surowców wtórnych: odpadów poubojowych i ubocznych produktów uboju, nadających się do wykorzystania w przemyśle paszowym, odpadów skór surowych na klej i na żelatynę sporządza Zjednoczenie Przemysłu Paszowego „Bacutil”, odpadów tworzyw sztucznych termoplastycznych (poprodukcyjnych i pokonsumpcyjnych) oraz odpadów użytkowych papieru i tektury, pochodzące z produkcji zakładów wytwórczych i przetwórczych papierniczych — Biuro Obrotu Maszynami i Surowcami, a odpadów skór surowych do garbowania oraz zużytego sznurka snopowiązałkowego szalowego — Centrala Surowców Włókienniczych i Skórzanych.

5. Sporne kwestie wynikające przy sporządzaniu bilansów (ust. 3 i 4) rozstrzyga Pełnomocnik Rządu do Spraw Surowców Wtórnych.

§ 5. 1. Surowce wtórne:

1) zaliczone w zarządzeniu wymienionym w § 1 do grupy surowców wtórnych zagospodarowanych terenowo,
2) określone w § 3 ust. 1, od których nabycia zwolniona została jednostka skupu (§ 4 ust. 2),
powinny być zbywane jednostkom skupu lub innym jednostkom gospodarki uspołecznionej albo jednostkom gospodarki nie uspołecznionej, które zgłoszą chęć ich nabycia.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), na wniosek peł-